FERIA SECUNDA AD SEXTAM

Hymnus

RECTOR potens verax Deus, Qui témperas rerum vices, Splendóre mane ínstruis, Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium, Aufer calórem nóxium, Confer salútem córporum, Verámque pacem córdium.

Præsta, Páter piíssime, Patríque compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum.

Amen.

A. Aspice in me, et miserére mei Dómine.

Psalmus 118, 17 (1)

MIRABÍLIA testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et

doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

PSALMUS 118, 18 (2)

Justus es, Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contémptus: * justificationes tuas non sum oblitus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

PSALMUS 118, 19 (3)

CLAMÁVI in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

A. Aspice in me, et miserére mei Dómine.

CAPITULUM Ga 6, 2

A LTER altérius ónera portáte, * et sic adimplébitis legem Christi.

- V. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.
- R. In loco páscuæ ibi me collocávit.

FERIA SECUNDA AD NONAM

Hymnus

RERUM, Deus, tenax vigor, Immótus in te pérmanens, Lucis diúrnæ témpora

Largíre clarum véspere, Quo vita nusquam décidat, Sed prémium mortis sacræ Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime, Patríque compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum.

Amen.

A. Fiat manus tua Dómine, ut salvum me fácias, quia mandáta tua concupívi.

PSALMUS 118, 20 (1)

VIDE humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Psalmus 118, 21 (2)

PRINCÍPIUM verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Psalmus 118, 22 (

A PPROPÍNQUET deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia

ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

A. Fiat manus tua Dómine, ut salvum me fácias, quia mandáta tua concupívi.

CAPITULUM 1 Co 6, 20

Empti enim estis prétio magno: * glorificate et portate Deum in corpore vestro.

- ¿. Ab occúltis meis munda me, Dómine.
- R. Et ab aliénis parce servo tuo.

PER HEBDOMADAM AD SEXTAM

Hymnus

RECTOR potens verax Deus, Qui témperas rerum vices, Splendóre mane ínstruis, Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium, Aufer calórem nóxium, Confer salútem córporum, Verámque pacem córdium.

Præsta, Páter piíssime, Patríque compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum.

Amen.

A. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

PSAUME 122 (1)

A^D te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce, sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectione:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

PSAUME 123 (2)

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc

Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:

contrítus Láqueus est, * et liberáti nos sumus.

Adjutórium nostrum in Dómini, * qui nómine fecit cælum et terram.

PSAUME 124

(3)

UI confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu eius: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in séculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis. * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël

 Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Capitulum

Ga 6, 2

altérius LTER óneportáte

sic adimplébitis legem Christi.

- V. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.
- R. In loco páscuæ ibi me collocávit.

PER HEBDOMADAM AD NONAM

Hymnus

RERUM, Deus, tenax vigor, Immótus in te pérmanens, Lucis diúrnæ témpora Succéssibus detérminans:

Largíre clarum véspere, Quo vita nusquam décidat, Sed prémium mortis sacræ Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime, Patríque compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum.

Amen.

A. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

PSAUME 125 (1)

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

PSAUME 126 (2)

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

PSAUME 127 (3)

Beati, omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce, sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel. A. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

CAPITULUM 1 Co 6, 20

Empti enim estis prétio magno: * glorificate et portate Deum in corpore vestro.

- §. Ab occúltis meis munda
 me, Dómine.
- R. Et ab aliénis parce servo tuo.

Oratio.

A CUNCTIS nos, quésumus Dómine, mentis et córporis defénde perículis; † et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis Petro et Paulo, atque beáto Patre nostro Benedícto et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem, * ut destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem.